

BEVIDST BEKLÆDNING

ET GARDEROBEDESIGN, DER FRIGIVER TID OG ENERGI TIL VIGTIGERE TING END TØJKRISER

INDHOLD

Indhold.....	2
Designoversigt.....	3
Designproces.....	3
Opdagelse og taknemmelighed.....	4
Min natur.....	4
Taknemmelighed.....	4
Funktionsbehov.....	5
Drømme og visioner.....	6
Vision for bevidst beklædning.....	6
Principperne som rettesnor.....	6
Design og effektivering.....	8
Mønster - Designmodel.....	8
Funktion- og elementmatrix.....	9
Detaljer - Ressourceopgørelse.....	10
Integration.....	12
Implementering.....	13
Fremtid og vedligehold.....	15
En levedygtig garderobe.....	15
Livslang evaluering og justering.....	16
Refleksion over designprocessen.....	17
Næste skridt.....	18

DESIGNOVERSIGT

Design nr. 4 – Min permakulturgarderobe – Bevidst beklædning

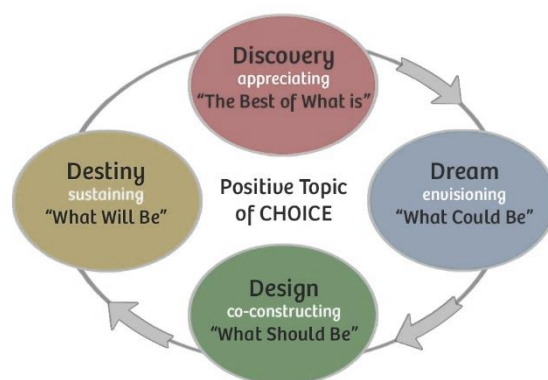
Designkategorier: Helbred og spirituelt velbefindende + Værktøjer og teknologi + Finans og økonomi

Designramme: Appreciative Inquiry (Værdsættende undersøgelse)

Tidsramme: Maj 2023 til juni 2024

DESIGNPROCES

Jeg er evigt træt af at skulle bruge min tid på noget så navlepillende som tøjvalg. Det er heldigvis ikke noget, som fylder væsentligt i min hverdag, men beslutningerne frustrerer mig alligevel lidt hver morgen, og det er nok til, at jeg nu tager action – jeg vil designe en permakulturgarderobe! Et klædeskab med tøj, der understøtter snarere end modvirker min regenerative livsførelse.

Figur 1 - Appreciative Inquiry-modellen

Og det handler ikke bare om at købe nyt, ej heller bare skille mig af med tøj – det handler om at værdsætte det, jeg har, og lade taknemligheden farve mine fremtidige til- og fravalg. Jeg vil basere min garderobe på det, der virker, så mine ejendele fremmer mit virksomme liv snarere end begrænser det. Jeg vil se muligheder frem for problemer, og jeg inspireres af Appreciative Inquiry¹ som designramme, fordi modellen rummer dette drømmenes perspektiv.

Appreciative Inquiry (AI) består af fire faser²:

- Opdagelse og taknemmelighed: Synliggørelse af det bedste i det, der er
- Drømme og visioner: Undersøgelse af det bedste, der kan ske
- Design og effektivering: Manifestering af det bedste, der kan gøres
- Fremtid og vedligehold: Udsyn til det gode, der kommer

¹ Jeg møder AI-modellen i Cathrine Dolleris' design [Setting-up-a-LAND-project-in-Denmark-CC.pdf \(geoliv.dk\)](#) og inspireres til at følge den

² Mine oversættelse

OPDAGELSE OG TAKNEMMELIGHED

Denne første fase handler om at finde kernen i det, der virker. Finde succeserne, løsningerne, det velfungerende og positive i tingene, som de er nu.

MIN NATUR

Jeg elsker systemer - det overblik, de giver, og den simplicitet, de afføder. Idéen til indeværende design fik jeg, da jeg hørte om såkaldt Decision fatigue (beslutningsudmattelse), et begreb udbredt af journalisten John Tirney. Teorien er, at vi bliver dårligere og dårligere til at tage beslutninger i takt med, at vi tager beslutninger – vi har ligesom et maksimum for, hvor mange ting vi kan forholde os til, og når det overskrides, tager vi uovervejede valg, fordi vi udmattes (fatigue).

Som jeg dykkede ned i begrebet, faldt jeg over, at velansete personer som Barack Obama, Steve Jobs og Mark Zuckerberg alle tilsyneladende har reduceret deres hverdagsgarderobe til kun at omfatte et til to sæt tøj for at begrænse antallet af beslutninger, de skal tage – og for på den måde at have mere klarhed til vigtigere ting end tøjvalg.³

Opdagelsen af denne tankegang tiltrækker mit systemhoved. Jeg vil gerne rette min energi mod vigtige emner som skovlandbrug og undervisningsforberedelse, og et system for min garderobe kan potentielt "spare" mig for overflødige, spildsomme beslutninger. Med andre ord vil et garderobedesign hjælpe mig til at FANGE OG LAGRE MIN ENERGI.

TAKNEMMELIGHED

Et sekundært startskud til dette design var min observation af, hvor alsidige mine smækbukser er. De kan bruges til de fleste lejligheder afhængigt af, hvad jeg tager på sammen med dem. Ved at sammensætte smækbukserne med forskellige basistrøjer får bukserne forskellige funktioner og udtryk, og netop denne alsidighed skaber en stor ro, fordi tøjvalgene er nemme. Det er denne observation af og taknemmelighed for de simple løsninger, jeg vil lade gennemsyre min garderobe. Jeg starter med at kortlægge de elementer i min nuværende garderobe, der tjener alsidige formål. På den måde følger jeg designmodellens opfordring til at tage udgangspunkt i det, der virker. Jeg finder følgende:

- Smækbukser
- Hørtoppe
- Hørbukser

³ https://en.wikipedia.org/wiki/Decision_fatigue

- Langærmede bomuldstrøjer
- Cowboybukser
- Arbejdsbukser

Disse klædestykker understøtter forskelligartede aktiviteter afhængigt af, hvad jeg kombinerer dem med – de kan med andre ord udfylde mange funktioner, og jeg vil derfor lade dem udgøre kernestenen af mine garderobe. Fællesnævneren for klædestykkerne er dels nævnte multifunktionalitet, dels en neutral farvepalette, dels fleksible og naturbaserede materialer.

FUNKTIONSBEHOV

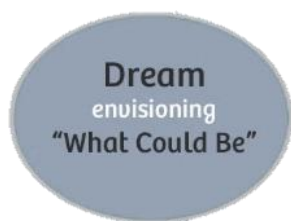
For at spore mig ind på, hvad jeg helt præcist har af tøjbehov, læner jeg mig op ad den opdeling, jeg udviklede i mit Design 2: Min bedste tid. Her beskriver jeg, at mit liv i store træk kan passe ind i følgende fire omsorgskategorier

1. omsorg for selv
2. omsorg for andre
3. omsorg for hjemmet
4. omsorg for verden

Disse områder kommer til udtryk på forskellige måder i min hverdag og kan igen inddeles i fire forskellige aktivitetsmønstre:

1. Yoga (herunder udstræk, hvile, aktive flow etc.)
2. Fest (herunder fødselsdage, bryllupper etc.)
3. Hverdag (herunder kontorarbejde og hjemmesysler, på visit, museum, café etc.)
4. Praktisk arbejde (herunder markarbejde og byggeri, vandring og udeliv)

De forskellige aktivitetskategorier kræver forskellige beklædninger, og jeg vil bestræbe mig på at opfylde disse på regenerativ, omsorgsfuld maner.

DRØMME OG VISIONER

Denne næste fase lægger op til undersøgelse og kreativ udforskning af, hvordan den bedste fremtid kan blive. Det er designets målsætningsfase, som tager afsæt i alt det gode, som allerede er.

VISION FOR BEVIDST BEKLÆDNING

For at drømme stort og skabe en oprigtig permakulturgarderobe lader jeg etikkerne være grundlaget for min vision. Jeg vil drage **OMSORG FOR JORDEN** i forbindelse med håndteringen af mit eksisterende tøj samt i erhvervelsen af nye beklædningsdele. Jeg vil bevæge mig væk fra et tøjforbrug, der er forbundet med klima- og miljøskade, for derimod at skabe en garderobe, der sætter et neutralt hvis ikke positivt aftryk i verden.

Jeg vil betragte og håndtere mit eksisterende tøj som værdifulde ressourcer. Ved at sætte en meget håndfast begrænsning på mit forbrug, vil jeg generere et overskud, som kan deles med andre. Et bevidst forbrug vil i tillæg efterlade flere ressourcer til fremtidige generationer, af hvem jeg kun låner jorden i dag. Med andre ord vil jeg designe en garderobe, der **BEGRÆNSER MIT FORBRUG OG OMFORDELER OVERSKUDET**.

En garderobe kan være nok så miljø- og klimaskånsom, men den er kun levedygtig, hvis den opfylder mine behov. For at drage **OMSORG FOR MIG SELV** vil jeg basere designet på mine funktionsbehov listet under afsnittet med samme overskrift. Centralt for designet er også min forkærlighed for simplicitet som nævnt under afsnittet Min natur – bevidst beklædning handler om at frigive tid og energi til vigtigere ting end tøjkriser, så jeg kan fokusere på alt det gode, jeg gerne vil gøre.

PRINCIPPERNE SOM RETTESNOR

Jeg konkretiserer visionsprocessen ved at fokusere på følgende, retningsgivende principper.

LILLE, INTENSIV SKALA

I livet generelt bestræber jeg mig på at have så få ejendele som muligt – ikke som sådan for at have *minimalt* med ting men for at have de *essentielle* ting. At bygge og bo i et lille hus er et effektivt skridt i denne retning, fordi det bevirker, at jeg i sagens natur ikke *kan* eje særligt meget. Jeg ser, at essentialisme afføder overskud på tid, energi og ressourcer, som kan deles med andre og andet. Og jeg ser et tydeligt mønster i, at jeg også værner mere effektivt om de ting, jeg så faktisk har. Man kan høste et langt større udbytte fra en lille, velplejet have end en stor, forsømt en af slagsen. Det samme kan gøre sig gældende med en gennemtænkt og vedligeholdt garderobe.

BRUG, HVAD DU HAR + MINDST PÅVIRKNING FOR STØRST MULIG EFFEKT

Jeg bevarer alle de elementer, der fungerer, baseret på min taknemmelighedsøvelse. Disse tøjstykker fortæller mig noget om, hvad jeg har præference for og derfor skal indtænke mere af i min garderobe. Fælles for de tøjstykker, som fungerer godt, er en neutral farvepalette og strækbare materialer – med det kan jeg bruge tøjet i mange forskellige kombinationer og situationer. Denne observation leder umiddelbart mine tanker hen på principperne om multifunktionalitet og stabling af funktioner.

MULTIFUNKTIONALITET + STABLING AF FUNKTIONER

For at opnå essentialisme – kun at have de beklædningsdele, jeg har brug for – vil jeg lade mine tøjstykker gennemsyre af multifunktionalitet. Jeg vil tænke i, hvordan hvert stykke tøj kan bruges i flere sammenhænge og således forsøge at undgå elementer, som kun har ét formål. Denne multifunktionalitet kan opnås ved at stable tøjet i tid og rum. Med andre ord kan jeg med et lag-på-lag-design bruge de samme basisdele hele året – den samme top kan bruges alene om sommeren, med en trøje under om efteråret og med en sweater over om vinteren. Gennem stabling vil jeg tilpasse min garderobe sæsonernes skiftende vejr og således opnå et levedygtigt system med mindst muligt input.

VÆRDSÆT FORNYBARE RESSOURCER OG TJENESTER + ANVEND BIOLOGISKE MATERIALER

Disse principper henleder mine tanker på The Buyerarchy of Needs, et hierarki udviklet af Sarah Lazarovic⁴.

Modellen opfordrer til først og fremmest at bruge, hvad man har, hvilket heldigvis også er mit udgangspunkt! Dernæst opfordres vi til i nævnte rækkefølge at låne, bytte, købe genbrugt, lave selv og mindst af alt købe nyt.

Jeg vil bestræbe mig på at holde mig til den nederste del af pyramiden for at designe en så skånsom og ansvarlig garderobe som muligt. Det, jeg køber fra ny, skal være af biologiske materialer – bomuld, uld, hør, hampefiber, bambusfiber etc. Det samme gælder det, jeg selv fremstiller.

⁴ <https://pba.umich.edu/the-buyerarchy-of-needs-what-it-is-and-how-to-use-it/>

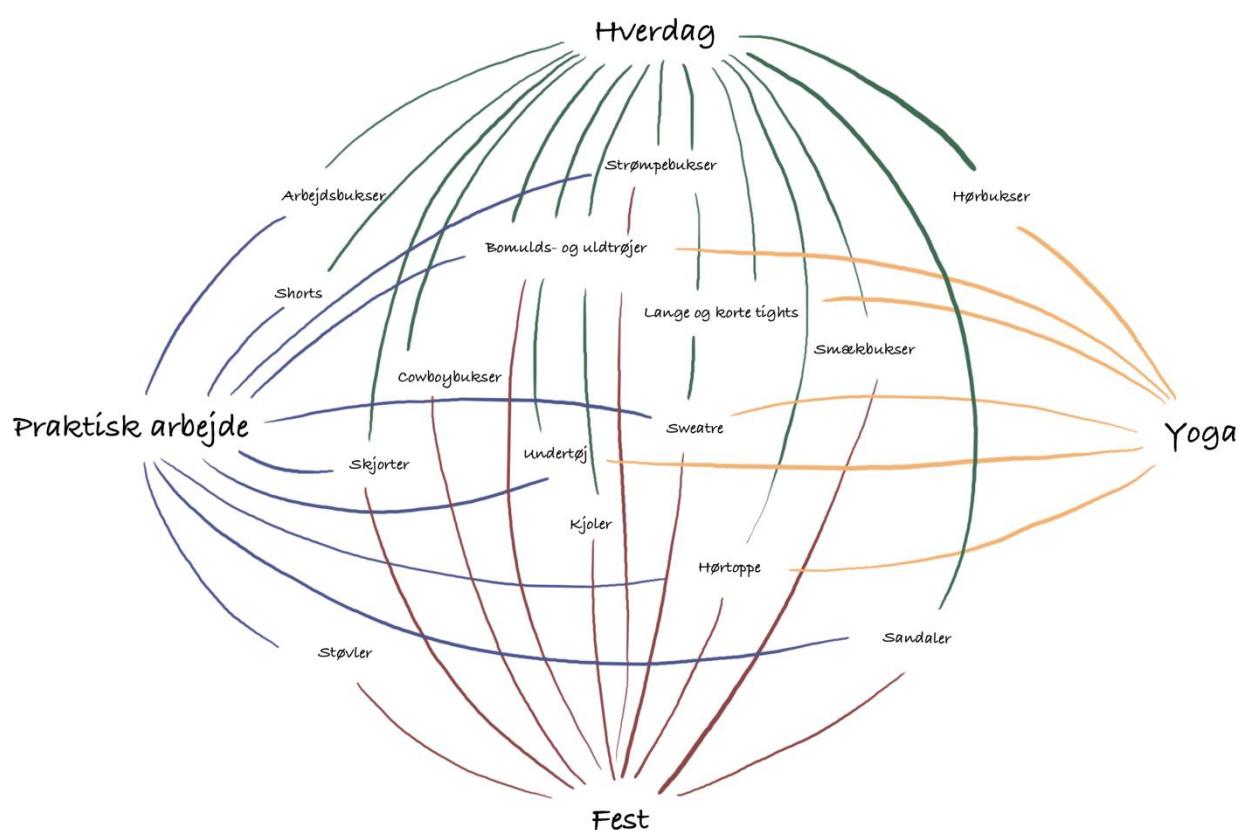

DESIGN OG EFFEKTERING

Denne fase er en fusion af designbeslutninger og aktiv implementering. Jeg bruger permakulturværktøjer til at udforme og realisere den garderobe, som baserer sig på det, der virker, og det, jeg drømmer om.

MØNSTER – DESIGNMODEL

Baseret på mine funktionsbehov og principperne udvikler jeg følgende model, der opsummerer og illustrerer min garderobe. Modellen ender med at ligne Jorden med længde- og breddegrader - et mønster, jeg ikke har set designet før, men som tegner en form for netmønster. Netmønstre er karakteriserede ved styrke, resiliens og sammenhængskraft. Fordi mange elementer er forbundet til hinanden, og fordi mange funktioner er understøttet af flere elementer, opnår netmønstre en stor modstandsdygtighed over for udsving og forandring. Det er alt sammen kvaliteter, jeg gerne vil indtænke i mit garderobedesign.

Figur 2 - Designmodel for min permakulturgarderobe. Jordklodemønsteret opstod af sig selv, da jeg eksperimenterede med at fusionere kategorierne og sætte dem i forbindelse.

FUNKTION- OG ELEMENTMATRIX

Med denne designmodel på plads spørger jeg mig selv, hvordan jeg kan flette færrest mulige elementer ind i min garderobe for at opfylde alle funktionerne. Modellen er et overordnet mønster, og derfra har jeg brug for en mere detaljeret forståelse (DESIGNE FRA MØNSTER TIL DETALJE).

Med principperne i hånden (fra afsnittet Principperne som rettesnor) gennemgår jeg alle mine nuværende og ønskværdige beklædningsdele. Jeg sorterer de emner fra, som ikke passer ind i systemet, og jeg laver en liste over de nye emner, som designet definerer et behov for. Et eksempel er en hverdagskjole, som både kan opfylde behovet for kontorarbejde og hjemmesysler + på visit, museum, café etc. Jeg vælger at erhverve mig en håndsytet hørkjole for at VÆRDSÆTTE FORNYBARE RESSOURCER OG TJENESTER og for IKKE AT GENERERE AFFALD. Jeg vælger en brunlige, neutral farve, så kjolen passer sammen med alle mine basis-trøjer og derfor tjener mange funktioner. Og jeg vælger korte ærmer og mellemlangt skørt, fordi kjolen så kan "stables" i tid og rum – altså indgå i lag-på-lag-design. Den kan stå selv om sommeren i varmt vejr. Om efteråret og foråret kan jeg tage bomuldstrøjer og -strømpebukser inden under, om vinteren uldtrøjer og -strømpebukser.

Et andet eksempel er en frakke i uld, jeg ejer, men som ikke tjener et formål, som min alsidige anorak ikke kan dække. Anorakken er en skaljakke, der skyer vand og er tilpas stor til, at jeg kan have mange lag inden under. Det vil sige, at jeg kan bruge hele året med lag-på-lag-teknikken, og jeg derfor ikke behøver en frakke, der kun kan bruges i de kolde måneder. Jeg sælger frakken på Trendsales.

Samme systematiske tilgang har jeg til alle mine tøjdele, og det resulterer i en funktion- og elementmatrix, hvor alle FUNKTIONER ER UNDERSTØTTET AF FLERE ELEMENTER, og ALLE ELEMENTER UNDERSTØTTER FLERE FUNKTIONER, se *Figur 3*.

FUNKTIONER →	YOGA	FEST	PRAKTISK ARBEJDE		HVERDAG	
			MARKARBEJDE OG BYGGERI	VANDRING OG UDELIV	KONTORARBEJDE OG HJEMMESYSLER	PÅ VISIT, MUSEUM, CAFÉ ETC.
ELEMENTER ↓						
TIGHTS	X				X	
KORTE TIGHTS	X	X			X	
SMÆKBUKSER		X			X	X
ARBEJDSBUKSER			X	X	X	
COWBOYBUKSER		X			X	X
HØRBUKSER	X				X	X
2 SHORTS		X	X	X	X	X
4 STRIKTRØJER	X	X	X	X	X	X
KJOLE		X			X	X
3 ULDTRØJER	X	X	X	X	X	X
3 BOMULDSTRØJER	X	X	X	X	X	X
3 ULDUNDERTRØJER	X	X	X	X	X	X
3 BOMULDSUNDERTRØJER	X	X	X	X	X	X
3 HØRTOPPE	X	X	X	X	X	X
BOMULDSTRØMPER		X	X	X	X	X
ULDSTRØMPER		X	X	X	X	X
BOMULDSTRUSSER	X	X	X	X	X	X
ULDSTRØMPEBUKSER		X	X	X	X	X
BOMULDSSTRØMPEBUKSER		X	X	X	X	X
2 JAKKER		X	X	X		X
REGNTØJ			X	X		X
2 FLYVERDRAGTER			X	X		X

Figur 3 - Funktion-element-matrix, som giver mig overblik over, hvordan jeg med færrest mulige elementer kan dække mine behov året rundt.

DETALJER – RESSOURCEOPGØRELSE

Baseret på min designmodel og den sindrige principgennemgang kan jeg udlede de tøjressourcer, som lader min garderobe opfylde mine funktionsbehov, se Tabel 1. Markeret med grøn er alle de elementer, som jeg allerede har og værdsætter, mens de røde markeringer indikerer nye tøjdele, som jeg vurderer, vil understøtte min permakulturgarderobe.

KATEGORI	ANTAL	DETALJER
OVERDELE	4 toppe 4 uldtrøjer 3 bomuldstrøjer 5 sweatre	Mørkebrun hørtop Lysebrun hørtop Lys hørtop Lang hørtop Rød uldtrøje Stribet rød uldtrøje Blå uldtrøje Blå bomuldstrøje 2 brune bomuldstrøjer Grøn bomuldstrøje Stor striktrøje Mellem striktrøje Lille striktrøje Strikket vest Arbejdssweater
KJOLER	2 kjoler	Hørkjole til hverdag Hørkjole til fest
UNDERDELE	3 par hverdagsbukser 2 par arbejdsbukser 2 par træningsbukser 2 par shorts 1 nederdel	Hørbukser Cowboybukser Smækbukser Lange tights Korte tights Hverdagssshorts Arbejdssshorts og -bukser Hørnederdel
BASIS	Trusser 6 undertrøjer Bomulds- og bambusstrømper Uldstrømper 2 par strømpebukser m. fod	Trusser 3 bomuldsundertrøjer 3 uldundertrøjer Bomulds- og bambusstrømper Forskellige uldstrømper Uldstrømpebukser Nylonstrømpebukser
FODTØJ	7 par	Sandaler til marken Sandaler til anden anledning Arbejdstøvler Hverdagssko Vandre- og vinterstøvler Slip på-sandaler Gummistøvler
OVERTØJ	1 jakke 2 flyverdragter 1 sæt regntøj 1 arbejdsjakke	Fjällräven alsidig jakke Flyverdragt til hverdag Kedeldragt til marken Regntøj Arbejdsjakke
DIVERSE	3 hovedbeklædninger 1 halsklude 2 tørklæder 3 par handsker 1 badedragt	Vinterhue Kasket Mormors fine halsklud + Gråt tørklæde Skindluffer Pulsvarmere Skiluffer Badedragt

Tabel 1 - Ressourceopgørelse over min permakulturgarderobe

INTEGRATION

Disse udvalgte klædestykker kan stables på kryds og tværs, så jeg har færrest muligt stykker tøj men samtidigt er sikret passende beklædning hele året. Det handler om at skabe fordelagtige forbindelser mellem mine klædestykker, og det opnår jeg helt simpelt ved, at alt mit tøj ligger i samme skab og er lige ved hånden (de fleste ting er vel at mærke lige ved hånden, når man bor på 20 kvm). Derudover er det nemt at kombinere alle tøjstykker, fordi jeg holder en neutral farvepalette. Eksempler på integration ses i Figur 3 og 4.

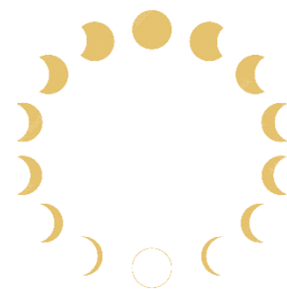
Figur 4 - Min hverdagskjole tjener mange formål og årstider – jeg kan bære den alene om sommeren, med bomulds- eller uldtrøje og -strømpebukser på køligere dage, med en sweater om vinteren.

Figur 5 - Mine hørtoppe kan fungere til alle tider - med yogatights, shorts, cowboy- eller arbejdsbukser, med lag af bomuld eller uld under, med sweater over.

IMPLEMENTERING

Med ressourceopgørelsen på plads griber jeg til handling. Inspireret af Cultural Emergence-princippet om at **SYNKRONISERE MED NATURENS MØNSTRE OG CYKLUS-SER**, vælger jeg at opdele implementeringen i to faser, der læner sig op ad månens skiftende energi. Den aftagende måne repræsenterer det at give slip på det, der ikke længere tjener os. Og den tiltagende måne nøder os til at tage det ind, som understøtter det liv, vi gerne vil leve.

AT GIVE SLIP

Det meste af mit overskydende tøj donerer jeg til den lokale Røde Kors, så mit overskud deles med mennesker i nød og støtter frivilligt arbejde. Derudover forærer jeg en række trøjer og halstørklæder til udvalgte venner og familiemedlemmer, som jeg vurderer, vil sætte større pris på sagerne.

De elementer, som har en særligt høj værdi, vælger jeg at sælge for at skabe et økonomisk grundlag for de ny erhvervelser, der også er en del af implementeringsfasen. Som det første opretter jeg en stand i det lokale helårsløppemarked (TakeNow). Derudover opretter jeg salgsannoncer på det digitale marked Trendsales og sælger her flere emner. Jeg tjener samlet set mellem 2-3000 kr., som jeg investerer i at tage nye designelementer ind.

AT TAGE IND

Næste fase er fokuseret på at erhverve de fornødenheder, designet har afdækket, og her læner jeg mig op ad tidligere omtalte Buyerarchy of Needs.

1. **BRUGE, HVAD JEG HAR.** Fordi jeg bruger designmodellen Appreciative Inquiry, har jeg faktisk allerede mange dele af mine designbehov dækkede – modellen tager udgangspunkt i alt det, der fungerer, så jeg behøver ikke erhverve mig det store.
2. **LÅNE.** Jeg løber på et tidspunkt ind i at skulle til kostumefest, og det er begrænset, hvor meget jeg kan klæde mig ud med mine sparsomme ejendele. I stedet for at købe nyt låner jeg udklædningsstøj på højskolen, hvor jeg bor og arbejder.
3. **BYTTE.** Jeg overtager noget tøj fra min mor, fordi hun har meget tøj i overskud, som hun af forskellige årsager ikke bruger. Det gælder bomuldstrøjer, strømpebukser, tørklæde og arbejdsjakke. I bytte får hun mine fine solbriller uden styrke, fordi de klæder hende, og jeg ikke kan bruge dem, fordi jeg har fået almindelige briller.

4. **KØBE GENBRUGT.** Foruden de lokale genbrugsbutikker, benytter jeg de to nævnte fora (TakeNow og Trendsales) til at erhverve nye garderobedele. Det gælder passende sweatre, jakker, flyverdragt, skjorter, festkjole, shorts og cowboybukser.
5. **LAVE SELV.** Jeg syr et par gamle hørbukser om til en hørtop efter mønsteret på en top, jeg har og som passer mig rigtig godt. Jeg køber en genbrugt sweater, som ikke passer helt, men som jeg formår at strikke om og justere, så den kan opfylde funktionen som lille sweater. I skolens læderværksted fremstiller jeg selv en ny rem til mit armbåndsur, da den gamle går i stykker, og jeg laver et bælte, som passer præcis til mig – begge dele af restprodukter fra elevernes projekter.
6. **KØBE.** Fra ny køber jeg kun produkter i biologiske materialer, som er produceret forsvarligt, hvad angår både arbejds- og miljøforhold. Mine uld- og bomuldstrøjer finder jeg hos den lokale forhandler Jalfe. Min hverdagshørkjole får jeg syet hos firmaet Linenfox, der udfører arbejdet i hånden og i økologiske materialer. Mine bomulds- og uldundertrøjer finder jeg hos Dilling.

FREMTID OG VEDLIGEHOOLD

Denne sidste fase er et springbræt ind i designets fremtid, og den fordrer mig at skabe en garderobe, som ikke bare fungerer nu men kan bestå og udgøre en permanent kultur i mit liv.

EN LEVEDYGTIG GARDEROBE

I forlængelse af min overordnede diplomvision⁵ gør jeg en indsats for at udvikle mine håndværksmæssige færdigheder i forbindelse med såvel implementering som vedligehold af min permakulturgarderobe.

Min gode ven Nina (underviser i tekstilhåndværk) lærer mig at stoppe strømper og striktrøjer samt at plantefarve. Jeg lærer at strikke og hækle, og min mor underviser mig i at sy mere effektivt på symaskine. Jeg deltager i et karte- og spindekursus for at få forståelse for uldens proces og på sigt kunne udvikle egne materialer. Min kollega Lars er kyndig i skolens læderværksted, og han hjælper mig til at forstå og arbejde med læderprodukter, så jeg kan bruge materialet til at vedligeholde mine ejendele.

Med disse kundskaber har jeg evnerne til at drage omsorg for mine tøjstykker, så de i lange tider kan drage omsorg for mig, se *Figur 5-9*.

Figur 5 Mine højt værdsatte hørbukser bliver slidte, og jeg syer lapper til dem af reststof, så de holder længe nok til, at jeg på forsvarlig vis kan finde en erstatning.

Figur 6 Min store sweater bliver slidt ved håndleddene, og med mine hæklekundskaber formår jeg nørkle en lille kant i genbrugsgarn, som giver sweateren mange ekstra leveår.

Figur 7 Min elskede, retroflyverdragt får et hul på benet, og jeg broderer et lille nåletræ for at skjule miseren og puste nyt liv i vinterdragten.

⁵ Se Design 1: Min læringsvej

Figur 8 Ligesom med flyverdragten holder jeg min ene hørtop i form ved at brodere en lille bi, da jeg (håbløst klodset) spilder mad midt på maven.

Figur 9 Jeg lærer at stoppe og låner min mors antikke stoppeæg, så mine uldstrømper kan holde mig varme en tid endnu. En rar syssel at sidde med på mørke vinteraftener.

LIVSLANG EVALUERING OG JUSTERING

Når et tøjelement har udtjent sin værnepligt, ved jeg, hvordan jeg på ansvarlig vis og uden de store beslutninger kan erstatte det, fordi det har sin plads i mit klædeskabssystem. De forskellige pladser er nemme at finde erstatninger til, fordi de er veldefinerede (f.eks. multifunktionel kjole i naturmaterialer). Det er, som hvis en bonde mister en høne i sit landdesign – så ved hun, at hun bør finde en ny høne, som kan udfylde den tomme plads (funktion).

Med dette system sparer jeg en masse tid på at ose i butikker og være i tvivl om mit udtryk – jeg kender mine behov og ved, hvilke klædestykker der dækker dem. Når mine hørbukser bliver slidte, kan jeg lede målrettet efter noget, der udfylder samme niche i tøjsystemet (vel at mærke med Buyerarchy of Needs for øje – jeg vil huske at låne, bytte og købe genbrugt frem for alt).

Disse systemtanker til side, så genkalder jeg mig Bill Mollisons princip om entropi – det termodynamiske faktum, at alt i verden bevæger sig mod kaos. Vi kan ikke ændre på universets uorden, men vi kan lære at acceptere den og arbejde sammen med den. Princippet lyder derfor, at stabile systemer behøver rum til fleksibilitet. Mit tøjssystem er et stabilt system (det er netop det, der gør det værdifuldt for mig), men med respekt for livets utilregnelighed (entropi), vil jeg efterlade rum til bevægelse.

Min krop, mine præferencer, min stil, mine aktiviteter – men andre ord mine funktionsbehov - vil forandre sig livet igennem, men med dette design har jeg tegnet nogle linjer i sandet, der for altid kan være retningsgivende for min garderobe. Om jeg så bliver dobbelt så stor, om jeg ændrer livsindhold eller flytter til Spanien, så har jeg lært at holde en permakulturgarderobe. Med andre ord tillader designet mig at REAGERE KREATIVT PÅ FORANDRING.

REFLEKSION OVER DESIGNPROCESSEN

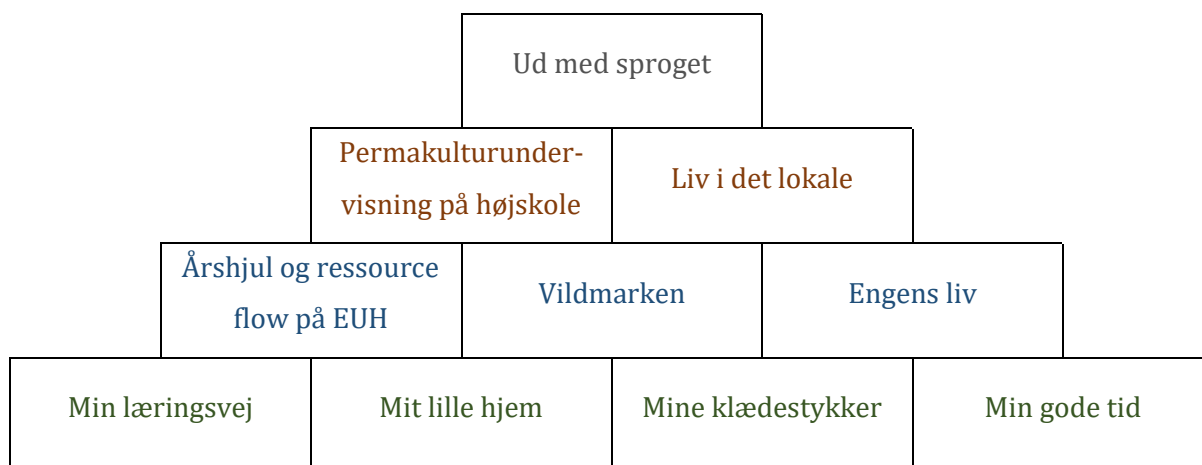
Jeg har været meget glad for at følge denne designramme, fordi projektet har været et allerede funktionelt system (min garderobe), som skulle forbedres og finjusteres. Det udgangspunkt adskiller sig fra mange andre projekter, jeg er involveret i, hvor jeg skal skabe noget fra bunden – f.eks. min undervisningspraksis, som jeg skulle udvikle uden et fundament. På mange måder er idéen bag AI netop Molli-sons udtryk: Problemet er løsningen. Før var tøjvalg en kilde til frustration (et problem), som kunne smitte af på andre områder af mit liv gennem beslutningsudmattelse (decision fatigue). Ved at følge AI-modellen har jeg kunne omkalfatre min garderobe, så den nu er løsningen på en nem og mere valgfri morgen, der efterlader mig med god, beslutningsdygtig energi til resten af dagen. Jeg vil have denne erfaring med mig, når jeg møder andre lignende systemer, som skal tilpasses snarere end bygges fra bunden. Jeg tænker i den forlængelse, at AI-designmodellen er oplagt at bruge i evaluering- og tilpasningsfasen af en GoSADIMET-proces. De fire faser kan her tjene som rettesnor, der sikrer, at man ser alt det, der er lykket og bygger videre derpå, i stedet for at se fejl og mangler.

Jeg har bevidst valgt at holde dette design kort og ind til benet for at øve mig på at vælge de mest passende værktøjer, principper og metoder til den givne fase. I takt med at jeg føjer elementer til min værktøjskasse, bliver det støt mere kompliceret at beslutte hvad, hvordan og hvornår de forskellige værktøjer skal tages i brug. Disse tanker læner sig op ad princippet om MINDST MULIG INDSATS FOR STØRST MULIG EFFEKT, og det er virkelig et kunststykke – at tage de essentielle designvalg og ikke svæve rundt mellem for mange forskellige perspektiver. Med andre ord har nærværende design været en god øvelse i at koge et projekt ned og holde det simpelt (hvilket jo harmonerer ganske godt med designets formål; at designe en simpel garderobe). Og det er særligt princippet om at DESIGNE FRA MØNSTER TIL DETALJE, der hjælper mig til at holde fokus og bevare simpliciteten – mønsteret afføder et nødvendigt overblik, mens detaljerne sikrer de specifikke sammenhænge. I samspillet opstår den fineste symfoni af velfungerende designs.

NÆSTE SKRIDT

Nu har jeg været omkring fire designmodeller på fire designs – Design Web, Cultural Emergence Effective Design, SADIMET og slutteligt Appreciative Inquiry. Det har været usandsynligt lærerigt og har skubbet meget til min designforståelse. Der er stadig flere udforskede designrammer, som jeg ser frem til at afprøve, herunder PRIME. Men jeg har nu også en kasse med værktøjer, som jeg ved hvordan fungerer – det vil sige, at jeg kan bevæge mig mere smidigt rundt i kommende designprocesser, og jeg vil gøre mit for at vælge de rette værktøjer til rette tider.

Derudover vil jeg nu bevæge mig op i næste trin i min læringsvejspyramide (jf. Design 1: Min læringsvej, se *Figur 10*). Jeg har fået styr på en række centrale dele i mit eget liv (diplomvejen, min tidsforvaltning, et lille hus og en simpel garderobe), og nu træder jeg op i næste niveau. Det svarer til udforske- og læringlefasen, og her vil jeg dykke ned i mønstrene på Egå Ungdomshøjskole, hvor jeg arbejder. Det giver mig anledning til at udvikle designs med andre mennesker og større strukturer, hvilket vil føje afgørende og lærerige næste skridt til min diplomvej.

Figur 10 Min læringsvej på pyramideform - jeg starter nederst og bevæger mig op i lyset.